

Az Administrativen sad Sofia-grad által 2010. február 25-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Enel Maritsa Iztok 3 kontra a Nemzeti Beszedési Ügynökség Központi Igazgatósága keretében működő „Végrehajtás-megtámadási és -kezelési” Igazgatóság igazgatója

(C-107/10. sz. ügy)

(2010/C 134/30)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen sad Sofia-grad

Az alapeljárás felei

Felperes: Enel Maritsa Iztok 3

Alperes: A Nemzeti Beszedési Ügynökség Központi Igazgatósága keretében működő „Végrehajtás-megtámadási és -kezelési” Igazgatóság igazgatója.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról — közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EKG tanácsi irányelv⁽¹⁾ 18. cikkének (4) bekezdését és a közös hozzáadottértékadó-rendszeréről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ 183. cikkének első bekezdését, hogy azok az alapeljárás körülményei között lehetővé teszik,

1. hogy az adókijátszás elleni küzdelem céljával elfogadott törvénymódosítás alapján a HÉA visszatérítésének határidejét arra tekintettel, hogy az adóbevallás benyújtásától számított 45 napon belül az érintettnél adóellenőrzést indítottak, az adóellenőrzési határozat meghozatalának napjáig anélkül hosszabbítsák meg, hogy ezen időszak vonatkozásában a visszatérítendő összegre kamatot kellene fizetni, ha egyúttal az alábbi körülmények állnak fenn:

a) az adóvisszatérítésre a törvényben előírt 45 napos határidő e módosítás előtt lejárt, és a visszatérítendő összeg az adóellenőrzés megindítására tekintet nélkül kamatozni kezdett,

b) az adóellenőrzés során a visszatérítendőként kimutatott összeg helyességét állapították meg,

c) az adóalany egyetlen jogi lehetősége e határidő lerövidítésére az, ha meghatározott időtartamú és a visszatérítendő összegnek megfelelő összegű biztosítékot nyújt pénz, államkötvények vagy feltétel nélküli és visszavonhatatlan bankgarancia formájában;

2. hogy a HÉA visszatérítésére a HÉA-bevallás benyújtásának napjától számított 45 napos határidőt határozzanak meg, valamint e határidő nyugvásának, majd — az adóellenőrzés e határidő alatti elrendelése útján történő — meghosszabbításának jogi lehetőségét biztosítsák, ha a HÉA elszámolására rendelkezésre álló adómegállapítási időszak egy hónapot ölel fel;

3. hogy a HÉA visszatérítése adóellenőrzési határozat útján történjen azzal, hogy a visszatérítendő összegbe az ugyanazon határozattal megállapított és különböző adómegállapítási időszakokban keletkezett HÉA-tartozást és egyéb adótartozásokat, valamint állami követeléseket és ezen összegnek az adóellenőrzési határozat meghozatalának napjáig keletkezett kamatait beszámítsák, ha az adóellenőrzés során a visszatérítendőként kimutatott összeg helyességét állapították meg, és egyúttal az alábbi körülmények állnak fenn:

a) az adóellenőrzési határozat meghozatalára irányuló eljárás során megállapítható jövőbeni állami követelések ideiglenes biztosítását az adóellenőrzési eljárásban nem engedélyezték,

b) a nemzeti törvény nem írja elő az állam követeléseinek beszámítását a kényszervégrehajtás eszközeként és biztosítási intézkedésként,

c) a beszámított főösszegek és kamatok megtámadására és önkéntes megfizetésére nyitva álló határidők még nem jártak le, mert ezeket az adóellenőrzésről szóló ugyanazon határozattal állapították meg, és egy részüket bíróság előtt is megtámadták;

4. hogy az állam, ha az adóbevallásban visszatérítendőként kimutatott összeg helyességét állapították meg, az adóbevallás napja helyett az adóellenőrzési határozat meghozatalának napján számítsa be az e határozattal megállapított és a bevallás benyújtásának napja előtti időszakokban keletkezett adótartozásokat, valamint az e tartozások kamatait, míg az állam az összeg visszatérítésére a törvény szerint rendelkezésre álló határidő alatt nem köteles kamatot fizetni, és a bevallás benyújtásának napjától az adóellenőrzési határozat meghozataláig terjedő időszakra a beszámított adók után kamatot vet ki.

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

(²) HL L 347., 1. o.

A Tribunale Ordinario di Venezia (Olaszország) által 2010. február 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ivana Scattolon kontra Ministero dell'Università e delle Ricerca

(C-108/10. sz. ügy)

(2010/C 134/31)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Ordinario di Venezia.

Az alapeljárás felei

Felperes: Ivana Scattolon.

Alperes: Ministero dell'Università e delle Ricerca.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 77/187/EGK tanácsi irányelvet (¹), és/vagy a 2001. március 12-i 2001/23/EK irányelvet (²), illetve bármely más alkalmazandó közösségi szabályozást úgy kell-e értelmezni, hogy azok alkalmazhatók az állami iskolákban takarítási és karbantartási kiegészítő szolgáltatásokat végző személyzetnek a (helyi és tartományi) önkormányzatoktól állami szervekhez történő áthelyezése tényállására, amikor is az áthelyezés nem csak a tevékenységek és az alkalmazott személyzettel (altisztek) meglévő jogviszonyok átvételét, hanem az ugyanezen szolgáltatások nyújtása céljából magánvállalkozásokkal kötött közszolgáltatási szerződések átvételét is maga után vonta?

2. (A 2001/23/EK irányelv keretében a 98/50/EK irányelvvel (³) egységes szerkezetbe foglalt) 77/187/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdése szerinti munkaviszony folyamatosságát úgy kell-e értelmezni, hogy a szolgálati időhöz kapcsolódó, az új munkáltatónál alkalmazott

pénzbeli kifizetéseknél figyelembe kell venni az áthelyezett személyzet által ledolgozott éveket, beleértve az áthelyezőnél ledolgozottakat is?

3. A 77/187/EGK irányelvet és/vagy az 1998. június 29-i 98/50/EK irányelvet és a 2001. március 12-i 2001/23/EK irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy az új munkáltatóhoz áthelyezett munkavállalók jogai között szerepelnek a munkavállaló javára az áthelyezőnél keletkezett előnyök, mint például a szolgálati idő, ha ehhez — az új munkáltatónál hatályban lévő kollektív szerződés értelmében — gazdasági jellegű jogok kapcsolódnak?

4. A hatályos közösségi jognak az Európai Unióról szóló szerződés (Lisszaboni Szerződés 1. cikkének (8) bekezdésével módosított, és az Európai Unióról szóló szerződés 46. cikkében hivatkozott) 6. cikkének (2) bekezdésében — az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény 6. cikkével és az Európai Unió 2000. december 7-én Nizzában kihirdetett alapjogi chartájának a Lisszaboni Szerződésbe foglalt 46. és 47. cikkével, valamint 52. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben — garantált olyan általános jogelveit, mint a jogbiztonságot, a bizalomvédelmet, a fegyveregyenlőséget, a hatékony jogi védelmet, a független bírósághoz és — általánosságban — a tisztességes eljáráshoz való jogot úgy kell-e értelmezni, mint amelyekkel ellentétes az, hogy az olasz állam jelentős időszak (5 év) eltelte után olyan autentikus értelmező jogszabályt bocsát ki, amely nem áll összhangban az értelmezendő rendelkezéssel, és ellentétes a nemzeti jogszabályok értelmezésére jogosult szerv által adott állandó és egységes értelmezéssel, amely rendelkezés egyébként azon jogviták eldöntése tekintetében releváns, amelyekben az olasz állam félként vesz részt?

(¹) HL L 61., 26. o.

(²) HL L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.

(³) HL L 201., 88. o.

A Finanzgericht Düsseldorf (Németország) által 2010. március 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Zuckerfabrik Jülich AG kontra Hauptzollamt Aachen

(C-113/10. sz. ügy)

(2010/C 134/32)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Finanzgericht Düsseldorf